

Пане Голово.

Члени Ради.

Народ України.

Я глибоко зворушена, що маю можливість звернутися до вас сьогодні.

Я хочу почати з того, що розповім вам про данського борця за свободу Кіма Мальте-Брууна. Він боровся за нашу свободу під час Другої світової війни.

Кім Мальте-Бруун був страчений нацистами у квітні 1945 року.

Перед тим він написав листа своїй матері. Записав свої останні думки. Його переконання. Прощаючись.

Дозвольте мені поділитися деякими його останніми словами:

«Іди за мною, дорога мамо. В дорозі».

«Я ніколи не пошкодував про дорогу, яку пройшов. Я ніколи не підводив своє серце. Я не старий. Я не повинен вмирати. Але чомусь це здається природним. [...] Часу мало. Але мій розум спокійний».

«Я маленький. І мою особистість скоро забудуть. Але ідея. Життя. Натхнення, яке переповнювало мене, житиме».

«Я хотів побачити дітей. Щоб знову жити з ними. Моє серце б'ється від радості, коли я думаю про них. І я сподіваюся, що вони виростуть і побачать не тільки дорогу попереду. Щоб їхні думки були вільними. Ніколи не пригніченими».

«Я бачу нашу країну. [...] Якою має бути наша мрія. Єдність. Чистий людський ідеал. Це може побачити кожен фермер, кожен громадянин. Може відчувати. На яку працювати. За яку боротися».

«Нарешті вона моя. Нехай вона побачить, як сяють зірки. [...] Допоможи їй жити далі».

«Написано поспішно. Твій старший і єдиний син. Кім».

* * *

Кім Мальте-Бруун був схоплений і вбитий нацистами. Йому був 21 рік.

Шановні депутати. Народ України. Дорогі друзі.

117 днів ви захищаєтеся. Від брутального і безсоромного агресора.

Словами неможливо описати те, що ви пережили.

Напади на мирне населення. Тисячі втрачених життів. Мільйони сімей змушені втекти. Варварські дії. Військові злочини.

Тепер помирають ваші 21-річні чоловіки та жінки.

Наші думки з ними та їхніми родинами.

Це боляче. Це неправильно. Я знаю, що мої слова ніколи не можуть бути достатньо сильними.

Руйнування війни розбивають серце.

Я бачила це на власні очі, коли була в Бородянці в квітні. Я зустріла людей, які бачили зло.

Але я бачила й інше.

Те, що, на мою думку, вирішить хід цієї війни.

Я побачила неймовірну силу українського народу.

Сила гордої нації. Залізна воля вільного народу.

Розчавити - неможливо.

Ви протистояли переважній російській армії. Знову і знову.

Ви тримали Маріуполь довше, ніж хтось міг би подумати.

Ви захищали свою столицю. Потопили військовий корабель у Чорному морі. Захищали Харків і Миколаїв. Ви відтіснили росіян. Змусили їх відступити.

Ви стоїте на своєму.

Змусите Росію платити за кожен дюйм землі, який вони намагаються взяти.

Шановні українці.

Від імені данського народу: Ви маєте нашу найглибшу та глибоку повагу.

Ви боретеся – не тільки за свою країну. Але за вільні нації у всьому світі.

Це війна між свободою і гнобленням. Між демократією і тиранією.

Війна, яку ніхто з нас не може дозволити собі програти.

* * *

Ми знаходимося у визначальний момент для Європи. Що ми робимо зараз, визначатиме не тільки наше майбутнє. Але також те, ким ми є. 70 років тому європейські нації повстали з попелу Другої світової війни і сформували унікальну спільноту, тепер відому як Європейський Союз. Побудовану на міцних цінностях. Мир. Справедливість. Права людини. Демократія. Право будь-якої нації вибирати своє майбутнє.

Протягом багатьох років ми хвалили себе цими цінностями.

Правда в тому, що були часи, коли ми їм не дотягували. Моменти, коли ми повинні були сповільнитися, щоб зрозуміти, що відбувається. Вагалися. Зробили недостатньо.

Югославія 90-х років. Україна в 2014 році. Це були часи не шани для Європи.

Але шановні депутати. Зараз не один із таких моментів.

Нам потрібно показати вам та решті світу, що наші європейські цінності – це не просто слова. Це те, чим ми живемо.

І якщо ми не зможемо вам допомогти, якщо нам не вдасться відштовхнути Путіна, тоді ми самі зазнаємо невдачі.

Ваша свобода - це наша свобода.

Ми не можемо вас підвести.

* * *

Данія – вся Данія – стоїть за вами.

Разом з іншим вільним світом.

Разом ми ввели історичні санкції проти Росії.

Щоб послабити російську економіку. Щоб послабити Путіна.

І не помиліться: ми ще не закінчили.

Данія віддана якнайсильнішому тиску на Путіна. Запровадити більше санкцій з нашими партнерами в ЄС і трансатлантичними друзями.

Але я знаю, що зараз вам найбільше потрібна зброя... «не поїздка».

Тому Данія вирішила надати вам це. Подарувати зброю. Військову техніку.

І насправді її доставити. Вона може реально змінити ситуацію на землі і допоможе перемогти Росію.

Звісно, ми надаємо й гуманітарну допомогу, й фінансову підтримку.

І ми будемо продовжувати робити все можливе, щоб забезпечити вас тим, що вам потрібно.

Данія дала обіцянку допомогти відбудувати Україну.

Робота вже розпочата. Поки багато українців повертаються додому, ми разом із нашими партнерами працюємо над ліквідацією мін.

Ми допомагаємо вам зробити перші кроки – відновити території, звідки ви витіснили росіян.

І ми прийняли прохання президента Зеленського - взяти провідну роль у відбудові міста Миколаєва.

* * *

8 років тому ви зробили вибір.

Ви обрали Європу.

І не може бути сумніву: Україна є частиною нашої європейської родини.

Якщо використати слова одного з ваших відомих поетів Тараса Шевченка: «Велика нова сім'я, вільна».

Ваша відважна боротьба з Росією свідчить про вашу відданість європейським цінностям, свободі.

Я вітаю ваше прохання приєднатися до Європейського Союзу.

А Данія підтримує статус кандидата для України.

Як відомо, шлях до членства в ЄС може бути довгим і складним.

Є вимоги, які необхідно виконати. Ми не можемо цього змінити.

Але ми будемо підтримувати вас на кожному кроці.

Ви належите до Європи. І Європа належить вам.

* * *

Шановні депутати. Шановний народ України.

Ви боретеся 117 днів. І ніхто з нас не знає, коли закінчатимуться вбивства і війна. Але ми бачимо вашу силу. Ми бачимо вашу мужність. Я впевнена, що ви виграєте цю війну. Я також впевнена, що коли війна закінчиться, з'явиться нова і сильніша Україна. Переможе демократія. Буде відновлений мир. Україна буде вільною.

Дякую. Слава Україні!